

Напрѣдяхъ още доста и въ кошничарството; правяхъ голѣмы и дълбоки кошницы. които ми влѣзвахъ въ работѣ за потрѣбѣтъ ми.

Баруть-тъ ми взе да намалява а безъ него какъ щяхъ да могъ азъ вече да си промыслямъ потрѣбното за яденіе!

Отъ осемъ години насамъ хранихъ козѣтъ си. Въ надеждѣ да си съставѣ стадо, но още не бяхъ честитъ да уловѣ и други. Поставихъ най-напрѣдъ примки, но бѣхъ много слабы, и гы намѣрихъ накѣсаны и съедени. Опытахъ ся чрѣзъ клопки (капавы); ископахъ много трапища по разны мѣста, дѣто козытъ обыкновенно ходяхъ да пасѣтъ, покрѣхъ гы съ върхаріе и послѣ съ прѣстъ, и перѣскахъ отгорѣ класове отъ орисъ и пшеницѣ. Отъ най-напрѣдъ козытъ идяхъ и ядахъ класоветѣ ми и затѣнвахъ по малко, но пакъ избѣгвахъ; най-послѣ осъвършенствовахъ тѣй добрѣ клопкытъ си, щото една сутринѣ намѣрихъ въ еднѣ единъ дъртъ козелъ (прѣчь) доста голѣмъ, и въ другѣ еднѣ за чудо три козлета, отъ които едното бѣше мѣжко и двѣтъ женскы.

Съ радость пріехъ този даръ на Божественный промысль; но старыятъ козелъ пу-